

Arrest

nr. 117 780 van 29 januari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2013.

Gelet op de beschikking van 18 november 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2014 in plaats van 5 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leoons staatsburger te zijn van Limba afkomst. U werd op 3 mei 1996 geboren te Kapete. U verklaart homoseksueel te zijn. U vroeg de andere mannen uit uw dorp of u met hun geslachtsdelen mocht spelen. U speelde niet met vrouwen. Uw vader had een belangrijke rol binnen het plaatselijke Gbanbani geheime genootschap. In 2008 kwam hij erachter dat u homo was. Hij offerde een stukje van uw vinger aan de goden om uw homoseksualiteit ongedaan te maken. Uw vader en uw dorpsgenoten dachten dat u geen homo meer was. In 2011 ontdekte uw vader dat u nog steeds

homo was. Hij stuurde u het huis uit. Sindsdien leefde u op straat in uw dorp Kapete. U werd door iedereen uit het dorp veracht. Twee maanden later, op 2 april 2011, overleed uw vader. Na een rouwperiode van 40 dagen werd u door de dorpingen gevraagd om uw vader op te volgen binnen het geheime genootschap. U werd meegenomen naar het 'kwade woud', u zou allerlei rituelen ondergaan, moest maagden offeren aan de goden en zou met 4 vrouwen moeten trouwen. U weigerde dit alles en werd opgesloten. Na 6 dagen kon u ontsnappen. U vluchtte naar de andere kant van het land, naar de hoofdstad Freetown. U ontmoette er Peter, die ook homo was. Hij introduceerde u tot andere homoseksuelen in Freetown. Op 9 juli 2011 werden jullie door omwonenden aangevallen tijdens een transgender fuif. De politie arresteerde jullie, maar u kon ontsnappen. U was gewond, maar niemand wou u helpen wegens uw geaardheid. Daarom reisde u naar Guinee, waar u wel medische zorgen kreeg. U keerde terug naar Freetown, maar ging in een andere wijk wonen. Op het strand ontmoette u Sean (A.), een Amerikaanse toerist. Jullie begonnen een homoseksuele relatie. Op 15 juli 2013 werd u opnieuw verwond tijdens een voetbalmatch, omdat u een homo bent. Opnieuw reisde u naar Conakry voor verzorging. U keerde daarna terug naar Freetown. Op 26 juli 2013 werden u, Sean en Peter aangevallen op het strand vanwege jullie geaardheid. De strandjongens wilden jullie in elkaar slaan. De politie wilde jullie arresteren. De strandjongens en de politie raakten slaags en zo konden u en Sean ontsnappen. Sean beloofde u mee te nemen naar zijn land. Hij regelde alles. Eind juli 2013 verlieten jullie het land. Op 2 augustus 2013 kwamen jullie met het vliegtuig aan in België. Sean verdween echter op de luchthaven. U wachtte meerdere uren op hem. Vervolgens besloot u asiel aan te vragen bij de luchtpolitie.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: een beschrijving van uw asielrelaas, een kopie van een foto van u en uw partner Sean (A.), een doktersattest uit Guinee, een kopie van uw lidkaart van de Sierra Leone National Gay Association, een medisch attest uit België, 2 kopies van foto's van uzelf en een kopie van uw geboorteakte.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Om te beginnen dient een opmerking gemaakt te worden bij de kopie van uw geboorteakte die u neerlegt. Hierop staat vermeld dat u op 3 mei 1996 geboren werd. Eerst en vooral moet vastgesteld worden dat uit het medisch onderzoek dat uitgevoerd werd in opdracht van de dienst Voogdij (ref 6/MIN/2013/22504) volgende conclusie naar voren komt: "we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat Linus Bassie op datum van 6 augustus 2013 een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 26.8 jaar een minimumleeftijd is". Het verschil tussen uw verklaarde leeftijd (17 jaar) en de leeftijd volgens leeftijdsonderzoek (minimum 26.8 jaar) is dermate groot dat uw verklaarde minderjarigheid uitgesloten kan worden. Verder hebben gekopieerde documenten slechts geringe bewijswaarde. Zij zijn immers gemakkelijk via knip- en plakwerk te vervalsen. Tenslotte bevat de geboorteakte die u voorlegt geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

Betreffende uw gedwongen opvolging bij de Gbanbani geheime gemeenschap kan het volgende vermeld worden.

Uw verklaringen over de gedwongen opvolging bij de Gbanbani gemeenschap komen weinig overtuigend over. U vertelt dat uw homoseksuele geaardheid ontdekt werd in uw dorp in 2008. Na een ritueel hoopte men dat dit over zou gaan. In 2011 kreeg men de bevestiging dat u nog steeds homo was. Uw vader gooide u het huis uit, u leefde op straat in uw dorp, u was alleen en werd beschimpt en onderging veel vernederingen in uw gemeenschap Kapete (gehoor CGVS, p. 4). Gegeven het feit dat u verstoten werd door de dorpsgemeenschap wegens de bevestiging van uw voorgehouden homoseksuele geaardheid, is het weinig aannemelijk dat diezelfde dorpsgemeenschap u 2 maanden later plots zou vragen om uw vader op te volgen binnen de Gbanbani gemeenschap en u zo een belangrijke traditionele rol met veel macht en prestige zou geven (gehoor CGVS, p.4,5,14).

Uw vader had een belangrijke rol in het Gbanbani genootschap, hij speelde de duivel op de geheime bijeenkomsten. U wist hiervan. Het is de traditie dat de oudste zoon zijn vader opvolgt binnen het genootschap. U bent de enige zoon. Uw vader heeft u echter nooit op enige manier voorbereid op deze functie. Hij praatte zelfs nooit over zijn activiteiten bij het Gbanbani genootschap. Toen u zei dat u hem niet wilde opvolgen, antwoordde uw vader enkel dat u zoiets niet mocht zeggen (gehoor

CGVS, p.7,8,14). Het komt weinig aannemelijk dat uw vader u nooit zou voorbereid hebben op uw toekomstige prestigieuze functie binnen de dorpsgemeenschap.

U wist dat u volgens de tradities uw vader ooit zou moeten opvolgen, u wilde dit echter niet omdat u de Gbanbani gemeenschap beschouwt als heksenjagers en u bang bent van hun ceremonies. Het is dan ook opmerkelijk dat u nooit besloten hebt om uw dorp Kapete te verlaten. U deed dit niet in 2008 toen uw homoseksualiteit ontdekt werd, u deed dit niet in 2011 toen uw vader u het huis uitgooide. U bleef zelfs in het dorp wonen nadat uw vader overleden was. Nochtans had u daarna nog 40 dagen de tijd om tijdens de rouwperiode het dorp te ontvluchten en zo aan de gedwongen opvolging te ontkomen. Wanneer u gevraagd werd waarom u niet eerder vluchtte uit uw dorp, antwoordde u enkel dat u geen andere plek kende waar u heen kon gaan en dat uw dorp het enige was wat u kende (gehoor CGVS p.7,8,14,15). Dat u jarenlang in uw dorp Kapete zou blijven wonen en zelfs na de dood van uw vader in het dorp zou blijven wonen, komt weinig aannemelijk over aangezien u wist dat u uw vader zou moeten opvolgen binnen het geheime genootschap.

Betreffende de door u genoemde gedwongen opvolging bij het Gbanbani geheime gemeenschap maakt u dan ook niet aannemelijk dat in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Betreffende uw voorgehouden homoseksuele geaardheid moeten meerdere opmerkingen gemaakt worden.

Om te beginnen kunnen bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen omtrent de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid. U zegt dat u ontdekte dat u homo bent omdat u stevast seksspelletjes wou spelen en speelde met andere mannen en dat mensen u daarom zegden dat u homo bent (gehoor CGVS, p.8,9,10). Het is opmerkelijk dat u op deze manier uw homoseksuele geaardheid zou ontdekken. Verder is het, gegeven het stigma op homoseksualiteit in uw land, vreemd dat u openlijk seksspelletjes zou doen met andere jongens. U vertelde immers dat u dit deed aan de toiletten en in de keuken en dat dit gemeenschappelijke plaatsen waren voor het hele dorp. In dit opzicht is het eveneens vreemd dat andere jongens, die volgens u geen homo waren, er geen problemen mee zouden hebben dat u hun geslachtsdelen aanraakt en seksspelletjes met hen speelt (gehoor CGVS, p.8,9,10,11). Volgens uw verklaringen werd u in 2008 en 2011 gezien toen u openlijk homoseksuele daden stelde met andere heteroseksuele jongens in het dorp (gehoor CGVS, p.4,5,8,9,10). Volgens het medisch onderzoek dat uitgevoerd werd in opdracht van de dienst Voogdij (ref 6/MIN/2013/22504) moet u in 2008 minimum 21 jaar en in 2011 minimum 24 jaar geweest zijn, zodat deze openlijke homoseksuele daden onmogelijk als 'onschuldig' kinderlijk gespeel beschouwd konden worden.

De bewustwording van uw homoseksuele geaardheid ging volgens uw verklaringen enkel gepaard met positieve gevoelens. U voelde veel plezier als u met mannen was. U noemt zichzelf zelfs zorgeloos: u gelooft enkel in uzelf en maakt zich geen zorgen over anderen. U werd verstoten, maar het raakte u niet want u werd met deze homoseksuele gevoelens geboren. Op de vraag of u dan geen negatieve emoties had zoals schaamte of schuldgevoelens antwoordde u dat u niet begreep waarom uw dorpsgenoten u zo negatief bejegenden. U aanvaardde uw gevoelens zoals u ze gekregen hebt, u bent ermee geboren en koos ervoor ze te respecteren (gehoor CGVS, p.4,9,10). **Gelet op het sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst is het bijzonder merkwaardig dat u zich niet meer vragen zou gesteld hebben omtrent uw ontdekte homoseksualiteit.** Het is best mogelijk dat u zich persoonlijk goed voelde toen u besepte dat u homo bent, maar het is weinig overtuigend dat dit gevoel niet gepaard ging met schuldgevoelens of schaamtegevoelens omwille van het feit dat uw homoseksuele gevoelens sociaal volstrekt niet aanvaard waren. Dat u uw ontdekte homoseksuele voorkeur in dergelijke omstandigheden niet als meer problematisch zou hebben ervaren komt dan ook weinig doorleefd over.

U zegt dat u via een zekere Peter contact legde met andere homoseksuelen in Freetown en dat u later gearresteerd werd op een transgender fuif in de stad. Hierbij moeten enkele opmerkingen gemaakt worden. Op de vraag hoe u Peter leerde kennen en hoe u wist dat hij homo was, antwoordde u dat u hem ontmoette op de markt en dat u vertelde dat u uit uw dorp verdreven werd wegens uw homoseksuele geaardheid. U wist niet of Peter ook een homo was. Hij zei dat hij lid was van een geheime groep homoseksuelen en introduceerde u. Op de vraag of u het niet riskant vond om uw homoseksuele geaardheid direct bloot te geven aan een volslagen onbekende op de markt, antwoordde u dat u niet wist dat dit een risico was in de stad en dat Peter u vertelde dat u het geheim moest houden (gehoor CGVS, p.5,11,12). Gegeven het taboe op homoseksualiteit in Sierra Leone is het zeer opmerkelijk dat u zich zo roekeloos gedroeg zonder dat u zeker wist of Peter homo was en hoe hij hierop zou reageren. Het is ook weinig aannemelijk dat u niet eens zou weten dat het riskant is om openlijk voor zijn homo-geaardheid uit te komen. Via Peter werd u lid van de geheime club van homo's in Freetown, met de naam Sierra Leone National Gay Association. U legt een kopie van uw lidkaart

neer (gehoor CGVS, p.6,7). Ten eerste hebben gekopieerde documenten slechts een relatieve bewijswaarde. Zij zijn immers gemakkelijk via knip- en plakwerk te vervalsen. Ten tweede komt het weinig aannemelijk over dat u in een homofob land als Sierra Leone een lidkaart zou laten drukken om uw lidmaatschap van een geheime groep van homo's in de verf te zetten. Vervolgens werd u volgens uw verklaringen gemolesteerd en gearresteerd tijdens een transgender fuif in Freetown. Wanneer u gevraagd werd wat de term 'transgender' dan betekent, antwoordde u dat dit een groep is van homo's, lesbische vrouwen en biseksuelen (gehoor CGVS, p.5). Nochtans blijkt uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat 'transgender' iets helemaal anders betekent, het is namelijk een koepelterm voor travestie, transgenderisme en transseksualiteit en alle andere vormen van gendervariantie. Het feit dat u de term 'transgender' gebruikt en zegt dat u op een transgender fuif was, maar u eigenlijk helemaal niet weet waarvoor dit staat doet opnieuw afbreuk aan uw voorgehouden homoseksuele geaardheid. U zegt dat de mensen u herkenden als homo omdat u altijd netjes was, zorgeloos was en niet met meisjes speelde. Zelf kunt u ook lesbische vrouwen herkennen. Ze kleden zich als een man, zien eruit als een man en doen ook als een man (gehoor CGVS, p.4,11). Uw uitspraak dat u lesbische vrouwen kunt herkennen aan hun manier van kleden, uitzicht en gedrag en dat anderen u ook kunnen herkennen als homo vanwege uw gedrag en voorkomen, sluit aan bij de clichématige manier waarop in homo-onvriendelijke milieus naar homo's gekeken wordt. Het feit dat u homo's en lesbische vrouwen zelf zo simplistisch percipieert doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden homoseksuele geaardheid. Bovendien lijkt het bijzonder riskant en weinig plausibel dat homo's in een homofob land als Sierra Leone via hun kledingstijl en gedragingen in het oog zouden springen, aangezien ze op deze manier net gepercipieerd zouden worden als homoseksueel en in de problemen zouden komen.

Verder moeten opmerkingen worden gemaakt bij uw beweerde homoseksuele relatie met Sean (A.) (gehoor CGVS, p.3). Het komt vreemd over dat Sean en u, voor jullie geplande vertrek naar de Verenigde Staten, van plan waren om jullie relatie te laten legaliseren bij de Sierra Leonese autoriteiten en dat jullie zelfs een huwelijk wilden laten registreren (gehoor CGVS, p.3). Gegeven uw eigen verklaring dat u éénmaal gearresteerd werd wegens uw geaardheid, dat u éénmaal net kon ontsnappen aan een arrestatie wegens uw geaardheid en uw verklaring dat er een levenslange gevangenisstraf staat op homoseksualiteit (gehoor CGVS, p.3,4,5), komt het bevreemdend over dat u en Sean zouden proberen een homohuwelijk te laten registreren bij de plaatselijke autoriteiten. Verder weet u niet hoe de moeder van Sean heet. U weet ook niet of hij broers of zussen had en hoe die zouden heten, jullie praatten er niet over (gehoor CGVS, p.12,13). Gegeven uw verklaringen dat Sean uw eerste echte homoseksuele partner was, dat u gevoelens voor hem had en dat jullie elkaar elke dag zagen en het feit dat u met hem wilde meereizen naar zijn geboorteland (gehoor CGVS, p.2,12), is het opmerkelijk dat u dergelijke zaken niet zou weten over Sean. Het doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie voorgehouden relatie.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele contacten en relatie met Sean (A.). Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde en gevreesde mogelijke gevolgen van uw beweerde homoseksuele geaardheid en uw homoseksuele relatie.

Gezien er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Wat de door u neergelegde documenten betreft: de beschrijving van uw asielrelaas sluit aan bij uw verklaringen voor het CGVS, de kopie van een foto van u en uw vermeende partner Sean (A.) heeft geen toegevoegde waarde. Uit deze foto valt niet af te leiden dat jullie een relatie zouden hebben. De doktersattesten uit Guinee en België maken meldingen van verwondingen en littekens, maar waar vermeld staat dat deze verwondingen aangebracht werden omdat u homoseksueel bent, moet opgemerkt worden dat dit louter gebaseerd is op uw eigen verklaringen, vermits de behandelende artsen geen getuige waren van de omstandigheden waarin u deze letsels opliep. De kopie van uw lidkaart van de Sierra Leone National Gay Association werd hierboven reeds besproken. De 2 kopies van foto's van uzelf voegen geen informatie toe betreffende uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1.1. Verzoeker is het niet eens met de motivering, noch met de conclusie van de bestreden beslissing.

Verzoeker is in moeilijke omstandigheden zijn land ontvlucht en had geen enkel document bij zich. Hij heeft een inspanning gedaan om toch minstens een kopie van zijn geboorteakte te bekomen en vraagt rekening te houden met de problemen om zulke documenten te bekomen. Verzoeker is evenwel niet verantwoordelijk voor eventuele fouten met betrekking tot de geboortedatum nu hij in een dorp geboren is waar met de registraties van geboortes al eens iets mis kan lopen. Verzoeker houdt vol dat hij de leeftijd heeft die zijn vader hem gegeven heeft.

Verzoeker houdt tevens vol dat hij omwille van het gedwongen lidmaatschap van de Gbanbani-gemeenschap Sierra Leone moest verlaten en dat hij effectief zijn vader diende op te volgen binnen dit plaatselijke geheime genootschap. Het is niet realistisch dat hij zijn dorp niet eerder verliet. Hij had nergens anders een plaats om naartoe te gaan en ontbeerde ook de middelen. Hij verbleef in laatste instantie buiten het dorp maar vluchtte (nog) niet tot hij geconfronteerd werd met de gedwongen rituelen waaraan hij diende onderworpen te worden. Verzoeker houdt vol dat hij als enige zoon van zijn vader volgens de traditie diens plaats moest innemen en dat daar geen opleiding voor werd gegeven maar dat hij ten gepaste tijde ingewijd werd middels de gedwongen rituelen. Dat zijn dorpsgenoten hem toch nog zouden zien als kandidaat voor deze prestigieuze functie, ondanks zijn afwijkend gedrag en het feit dat zijn vader hem had buitengezet, is volgens verzoeker ook cultureel en traditioneel bepaald daar zij van mening waren dat hij, eens hij die rol zou opnemen na de rituelen die hem zouden geschikt maken, zijn levensstijl in elk geval zou aanpassen en die rol wel degelijk zou kunnen vervullen.

Vervolgens vindt verzoeker de beoordeling in de bestreden beslissing van zijn homoseksuele geaardheid enorm subjectief. Hij meent dat de vragen van die aard zijn dat er heel weinig wordt ingegaan op de algemene situatie in het dorp, de discriminatie waarvan verzoeker omwille van zijn gedrag en uitzicht van kindsbeen af het slachtoffer was, noch op het feit dat hij zich wel degelijk schuldig voelde omdat zijn moeder omwille van hem uit het dorp werd verdreven. Anderzijds dient rekening te worden gehouden met de algemene culturele context en het feit dat verzoeker ook quasi ongeschoold is. Het is voor hem dan ook niet evident om over gevoelens en bewustwording te spreken als hij erover ondervraagd wordt.

Verder betwist verzoeker dat Peter voor hem een volslagen onbekende was. In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing laat uitschijnen, bazuinde verzoeker zijn geaardheid niet zomaar van de daken. Uiteraard dacht en wist hij wel dat het er in de stad iets losser aan toe ging dan in zijn dorp en dat er daar inderdaad wel een “community” was. Dat verzoeker het hele scala van begrippen niet tot in de puntjes kent, kan niet verbazen omdat hij ongeschoold is en nog niet zo lang in het “milieu” vertoefde om al die nuances te kennen en te begrijpen.

Verzoeker bevestigt zijn – inderdaad simplistische – verklaringen over hoe men in zijn land de geaardheid van iemand meent te kunnen herkennen als zijnde hetero of homo. Dit stemt overeen met strikt ingedeelde genderrolmodellen.

Vervolgens bevestigt verzoeker dat Sean zijn allereerste seksuele partner was en dat hij ook sterke emotionele gevoelens voor hem had. Hij was bovendien een buitenlander en verzoeker had heel veel hoop en verwachtingen in deze relatie gelegd. Daarom vertelt hij dingen die Sean hem heeft laten geloven en de hoop die hij hem heeft gegeven, zonder dat verzoeker zelf op de hoogte is van de precieze organisatie en plannen van Sean, laat staan van de concrete mogelijkheden om het land te verlaten via een legale procedure van gezinshereniging.

Verzoeker stelt vast dat er niet werd ingegaan op de fundamentele gegevens van discriminatie en geweld waaraan hij zijn hele leven werd blootgesteld en die hij in zijn zelfgeschreven nota duidelijk in de verf zette, noch aan zijn vrijheid van godsdienst omdat hij zich tot het christendom bekeerde via een priester die zich zijn lot had aangetrokken. Verzoeker vraagt om rekening te houden met het feit dat hij omwille van dit geweld, de aanhoudende discriminatie en uitsluiting, waarvan de laatste incidenten een uitloper zijn, erkend zou kunnen worden.

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer vergezeld van volgende stukken: e-mailcorrespondentie omtrent de situatie van “LGBT Rights” in Sierra Leone (stukken 1-3), een brief en getuigenis van (P.A.) en (A.S.) met hun identiteitsdocumenten (stuk 4), de lidkaart van SLNGO van (P.A.) (stuk 5), een opsporingsbericht omtrent verzoeker (stuk 6), een “certified true copy” van

verzoekers geboorteakte (stuk 7), een medisch attest omtrent verzoeker van 30 juli 2013 (stuk 8), verzoekers lidkaart van SLNGO (stuk 9) en een e-mail van verzoekers huidige vriend en erkend vluchteling (J.D.N.) (stuk 10).

2.2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Verzoeker kan de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijk voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 7). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Blijkens de beslissing van de Dienst Voogdij komt uit het gevoerde medisch onderzoek naar voren dat verzoeker op 6 augustus 2013 een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 26.8 jaar een minimumleeftijd is. Aangezien verzoeker zowel op het CGVS (gehoorverslag CGVS, p. 2) als in onderhavig verzoekschrift blijft vasthouden aan zijn beweerde geboortedatum van 3 mei 1996, dient te worden vastgesteld dat verzoeker tracht de Belgische asielinstanties te misleiden, hetgeen een negatieve indicatie is voor de algehele geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Dat verzoeker niet verantwoordelijk is "voor eventuele fouten" aangaande zijn geboortedatum doet hieraan geen afbreuk, aangezien hij, desondanks het onderzoek, aan deze geboortedatum vasthoudt. Daarenboven is verzoeker wel degelijk zelf verantwoordelijk voor zijn verklaringen en de stukken die hij neerlegt.

Wat betreft de motivering in de bestreden beslissing dat verzoeker zijn gedwongen opvolging bij de geheime Gbanani-gemeenschap niet aannemelijk wist te maken, komt verzoeker niet verder dan te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen, hetgeen de motivering in de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en correct en wordt door de Raad overgenomen. Waar verzoeker nog verwijst naar de culturele traditie die maakt dat hij na de rituelen zijn levensstijl zou aanpassen, dient opgemerkt dat hij zijn voorgehouden levensstijl als homoseksueel in Sierra Leone evenmin aannemelijk maakt (zie *infra*).

Waar verzoeker aanvoert dat de beoordeling in de bestreden beslissing van zijn vermeende homoseksuele geaardheid enorm subjectief is, dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces

is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van de gehoorverslagen blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Sierra Leonese samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Aangezien verzoeker, blijkens de uitgebreide motivering ter zake in de bestreden beslissing, zijn homoseksualiteit niet aannemelijk weet te maken, is het evident dat er in de bestreden beslissing niet wordt ingegaan op de algemene situatie in het dorp, de discriminatie waarvan verzoeker omwille van zijn gedrag en uitzicht het slachtoffer was of op het feit dat hij zich schuldig voelde omdat zijn moeder omwille van hem uit het dorp werd verdreven. Daar er in de eerste plaats al geen geloof gehecht kan worden aan zijn homoseksuele geaardheid, kan er immers evenmin geloof gehecht worden aan de vermeende gevolgen van deze geaardheid. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te “sturen”: verzoeker is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij al dan niet aflegt. Tevens dient opgemerkt dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie dient te geven over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas aangezien dit elementen uit de persoonlijke leefwereld betreffen. Bovendien blijkt uit een lezing van het gehoorverslag dat verzoeker in staat was zijn asielrelaas uiteen te zetten en dat het gehoor op een normale manier verliep. Verzoeker brengt evenmin een attest bij waaruit blijkt dat hij onvoldoende ontwikkeld zou zijn om een coherent asielrelaas te brengen. Waar verzoeker nog stelt dat het voor hem niet evident is om over gevoelens en bewustwording te spreken als hij erover ondervraagd wordt, dient opgemerkt dat van een kandidaat-vluchteling verwacht mag worden dat hij normaal bij machte is om een juist, precies en waarheidsgetrouw asielrelaas weer te geven wanneer het gaat om ingrijpende, doorslaggevende gebeurtenissen, daar deze in het geheugen van de kandidaat-vluchteling gegrift zijn en aanleiding vormen voor het verzoek tot internationale bescherming.

Waar verzoeker vervolgens stelt dat hij betwist dat Peter voor hem een volslagen onbekende was en dat hij, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing laat uitschijnen, zijn geaardheid niet van de daken bazuinde, komt verzoeker niet verder dan het opwerpen van een losse bewering en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, hetgeen de motivering van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Waar verzoeker nogmaals verwijst naar zijn ongeschoold-zijn, kan vastgesteld worden dat dit hem niet kan verhinderen om te vertellen over elementen uit zijn persoonlijke leefomgeving. Dat verzoeker niet lang genoeg “in het milieu” vertoefde om het onderscheid te begrijpen tussen “homo’s, lesbiennes en biseksuelen” enerzijds en “transgenders” anderzijds, is opnieuw niet meer dan een losse bewering, die de motivering van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Verder bevestigt verzoeker de – simplistische – manieren waarop men in Sierra Leone de geaardheid van iemand meent te kunnen herkennen, hetgeen enkel een herhaling is van zijn eerder afgelegde verklaringen hieromtrent en evenmin de motivering van de bestreden beslissing kan ontkrachten. De motieven ter zake vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Wat betreft zijn vermeende relatie met Sean (A.) stelt verzoeker dat hij veel hoop en verwachtingen had en daarom de dingen vertelt die Sean hem heeft laten geloven, zonder zelf op de hoogte te zijn van de precieze organisatie en plannen van Sean, laat staan van de mogelijkheden om het land te verlaten via een legale procedure van gezinshereniging. Opnieuw blijft verzoeker steken in het opwerpen van losse beweringen. Bovendien is het niet aannemelijk dat verzoeker, gelet op hetgeen hij al zou meegemaakt hebben omwille van zijn homoseksuele geaardheid, niet op de hoogte zou zijn van het al dan niet bestaan van de mogelijkheid om in Sierra Leone een huwelijk tussen twee personen van hetzelfde geslacht te laten registreren. Hij diende immers te weten dat de Sierra Leonese samenleving sterk vijandig staat tegenover homoseksualiteit. Daarnaast merkt de Raad op dat verzoeker geen verweer voert tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing dat hij niet weet hoe Sean’s moeder heet en of hij broers en/of zussen had en hoe die zouden heten, terwijl verzoeker wel gevoelens voor hem zou gehad hebben, hem iedere dag zou gezien hebben en met hem naar de Verenigde Staten zou reizen. Deze vaststellingen moeten dan ook als vaststaand beschouwd worden.

Waar verzoeker aanvoert dat in de bestreden beslissing niet werd ingegaan op de fundamentele gegevens van discriminatie en geweld waaraan hij zijn hele leven zou zijn blootgesteld en die hij in zijn zelfgeschreven nota duidelijk in de verf zette, dient nogmaals herhaald te worden dat, gelet op de hoger

vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn problemen aangaande de Gbanbani-gemeenschap en van zijn homoseksualiteit, er evenmin geloof gehecht kan worden aan de gevolgen ervan. De zelfgeschreven nota kan niet beschouwd worden als een objectief stuk en kan dan ook niet de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas herstellen. Wat betreft zijn in onderhavig verzoekschrift ingeroepen bekering tot het christendom, merkt de Raad op dat verzoeker deze bekering niet vermeldde bij het invullen van de vragenlijst van het CGVS, noch tijdens zijn gehoor op het CGVS. Meer zelfs, in de verklaring van het CGVS stelt verzoeker dat hij sinds de vermeende verstoting door zijn familie in 2011 niet meer gelooft en atheïst is (administratief dossier, stuk 9, p. 13 en p. 4), terwijl hij tijdens zijn gehoor op het CGVS verklaarde: "Religie? Moslim, maar ik kreeg geen toegang meer tot worshipping sinds mijn homo-geaardheid bekend was, in 2008, mijn gemeenschap ziet me als een duivels persoon" (gehoorverslag CGVS, p. 2-3). Deze tegenstrijdige en incoherente verklaringen met betrekking tot zijn geloofsovertuiging leiden ertoe dat er geen geloof gehecht kan worden aan zijn beweerde bekering tot het christendom en bijgevolg evenmin aan de beweerde gevolgen ervan, alsook dat verder afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Bovendien zijn de documenten die verzoeker ter terechtzitting neerlegde niet van aard om de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas te herstellen. De e-mailcorrespondentie aangaande "LGBT Rights" in Sierra Leone (stukken 1-3) handelt slechts over de algemene situatie van homoseksuelen in Sierra Leone, doch toont niet *in concreto* verzoekers seksuele geaardheid aan. De brief en getuigenis van (P.A.) en (A.S.) en de lidkaart van SLNGO van (P.A.) (stukken 4 en 5) zijn slechts de persoonlijke weergave van twee individuen en dus geen objectief element om verzoekers seksuele geaardheid te kunnen vaststellen. Bovendien hebben documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen worden ondersteund, hetgeen, gelet op het voorgaande, *in casu* niet het geval is. Wat betreft het opsporingsbericht (stuk 7) dient opgemerkt dat het verschillende spellingsfouten bevat, die afbreuk doen aan de authenticiteit van het stuk. Zo is er sprake van "warrant of arrest has been *publishing*" in de plaats van "warrant of arrest has been *published*", "for committing *sexually* immorality" in de plaats van "for committing *sexual* immorality" en "his *high* is" in de plaats van "his *height* is". Verzoekers geboorteakte (stuk 7) is niet van aard aan te tonen dat verzoeker in 1996 geboren zou zijn. Zoals hoger reeds gesteld, kan verzoeker de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijk voorziene beroepsmogelijkheid is. Het medisch attest (stuk 8) bevat slechts een lijst van medicijnen, doch geeft geen enkele indicatie over de aard van deze medicijnen of de reden voor het voorschrijven ervan. Verzoekers lidkaart van SLNGO (stuk 9) is evenmin van aard zijn seksuele geaardheid aan te tonen, aangezien, zoals hoger reeds gesteld, documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen worden ondersteund, hetgeen, gelet op het voorgaande, *in casu* niet het geval is. De e-mail van (J.D.N.) (stuk 10) is opnieuw slechts de persoonlijke weergave van een individu en dus geen objectief element om verzoekers seksuele geaardheid te bepalen. De algemene landenrapporten zijn niet dienstig omwille van de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS